

DEN SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.

Löp. No. 51. — Årg. 5.

WINNIPEG, MAN., 31. DECEMBER 1891.

No. 12. Lösn. 5 Cts.

BREF FRÅN WHITEWOOD.

Herr Redaktör!
Som det glunkas om att „Den Skandinaviska Canadiensaren“ med detta års sista nummer kommer att upphöra och ett nytt svenskt organ under samma redaktion, på ny året träder i dess ställe, hvilket vi hoppas, skall göra sin påhelsning i hvarje svenskt hem här i vestern, ej endast en men åtminstone fyra gånger i månaden, är det med sann tillfredsställelse som vi, emottagit denna glädjande nyhet.

Vi hafva visserligen intet skäl att beklaga förlusten af den gamla, uttuggade „Canadiensaren“, som kanske väl nog uppfyllt sitt ändamål i den riktning, som den var afsedd för, men hvad vi skandinaver här i Canada behöfva är en verklig politisk och nyhetstidning, som hvarje vecka bringar oss de senaste nyheterna från den öfriga världen och för öfrigt gifver oss både nyttigt och nöjsam läsning under våra lediga stunder och som sådan vilja vi redan på förhand helsa den nya tidningen hjertligt välkommen ibland oss, isynnerhet som vi hoppas att den skall blifva en i allo värdig representant och banerförare för oss svenskar och det skandinaviska elementet, icke allenast här i Nordvestern, utan öfver hela vårt adopterade fädernesland, Canada.

Julen, den gamla, kära högtiden för gamla och unga, är nu åter i det närmaste öfverstånden och våra husmodrar få nu taga sig en välbehöflig hvil efter allt det extra bråk såsom bakning, kokning etc. samt diverse andra göromål, som förberedelserna till helgen, i ett välordnad hem, vanligen medföra. Men om mammorna hvilat sig så hafva däremot „småttingarne“ i huset ingen rast eller ro och många unna sig sjelfva knappast den nödvändigaste sömnen, då deras tankar och häg endast äro riktade på de många vackra julgäfvor, som den välkände, ofärgätlige och efterlängtade SANTA CLAUS utdelat under sitt sedvanliga julbesök hos de små, snälla „parfarnar“, och vi hoppas att ingen af dem, isynnerhet i våra skandinaviska hem, blifvit bortglömd af den kära julgästen.

Apropos julgäster så hade vi här i Nordvestern ett allt annat utom efterlängtadt besök af „Bore“ eller „herr Winter“ som man också plägar kalla honom. Han kom denna gång riktigt som ett „rytande lejon“ med drifvor af snö före sig och under ett par dagars tid visade han oss sine skarpaste tänder så att termometern i en hast dropade ned till omkring 40 gr. under Zero; men ett gammalt ordspråk säger ju att „arga herrar ej regera länge“ och detta besannades afven nu, ty i dag (annandag jul) är det redan ett mildt och behagligt väder med godt slädföre.

Tillönskande Eder sjelf, herr redaktör, och Canadiensarens alla läsare och läsarrinnor, både när och fjerran, ett lyckligt slut på det gamla året och ett godt nytt år, tecknar
Eder
C. K. H.

Ett egendomligt par lever i Ottawa, Ont., John Stetson och hans hustru. De ha varit gifta i 40 år och ha 7 fullvuxna barn samt många barnabarn. För tjugo år sedan hände det, att Mrs. Stetson vid ett tillfälle försökte hindra sin man från att straffa det yngsta barnet. Gubben S. blef häröfver högeligen förbittrad, gaf sin kära läft en uppsträckning och lofvade att ej tala ett ord till henne, innan hon beid om förlåtelse för sin dumhet. Mrs. Stetson var lika envis som mannen och svarade att hon ej ämnade tala till honom innan han talat till henne. Bägge hafva hållit sitt löfte. På 20 år ha de ej yttrat ett ord till hvarandra utom en gång då Mr. S. höll på att dö och tog afsked af sin hustru. De ha lärt sig döfstummespråket och utbyta tankar medelst detta tecken alfabet. De göra besök hos vänner och grannar, mottaga besök samt tala med hvem som helst ledigt och glädt lik andra människor — blott icke med hvarandra. I sitt dagliga lif visa de stor ömhet och tillgifvenhet för hvarandra, nästan mera än makar i allmänhet och ha ej på 20 år varit osams en enda gång. De tillåta likväl ingen att beröra orsaken till deras långa tystnad och tala aldrig sjelfva därom med någon annan.

HURRA!

Det bästa ställe att köpa kläder, allt slags ylle och öfriga herrartiklar

“BIG BOSTON“

HÖRNET AF CITY HALL SQUARE OCH MAIN STREET.

PIERCE'S SADELMAKERI.

ALLT HVAD TILL YRKET HÖRER AF
BÄSTA BESKAFFENHET.

INTET FUSK ARBETE.

BESÖK oss eller, SKRIF för våra priser, som äro de LÄGSTA möjliga.

287 JAMES ST., - - WINNIPEG.

R. D. WAUGH FÖRSÄKRINGS OCH LAND AGENT.

495 MAIN STR., WINNIPEG.

Säljer billigast uppodlade farmar och „vildt“ lan i nära intill Winnipeg Utlänar peaningar. Meddelar brandförsäkring å byggnader på landet samt försäkras boskap. Förfrågningar besvaras be-redvilligt.

Winnipeg, Man., d. 26. Dec. 1890.

Undertecknad fann ställningen temligen uppmuntrande under sitt besök i Rat Portage, förliden söndag och måndag. Det predikades tvänne gånger, kl 4 e. m. söndagen och kl. 8 e. m. måndagen. De flesta voro närvarande af de skandinaver, som voro kemna, hvilka äro mellan 50 och 60. Många äronämigen under vintertiden i skogarne på arbete. Folket i Rat Portage syntes taga ett lifligt intresse för Augustana Synodens verksamhet bland dem.

Ett synnerligt nit visade Herr John Anderson, som hade samlat öfver \$51 för pastors lön der. Han var också den, som mest arbetade

både ute att samla folket till gudstjänsterna och inne att skaffa plats för dem. Metodisterna hafva guthetsfullt lånat oss deras kyrka, då de icke själfva haft gudstjänst i den. Söndagen d. 27. hölls gudstjänst i Rat Portage både på f. m. och e. m. då studenten A. G. Olson predikade der. Folket i Cenna stad komma nog att visa hvad de duga till. Komma nog att visa att de äro svenskar och älska sina fäders ädla seder och manlighet. De skola också utan tvifvel stå fasta i den tro, till hvilken de äro döpta och hvilken tro de lofvade inför Herrens altare vid lifva och fasthålla under alla skiften. (O)

KERSTI PÅ LJUNGBACKEN.

Folkliksbild af Abbe.

Inte behöfver jag beskrifva backstugan Ljungbacken så noga; ni skulle ändå aldrig komma att se den derinne i den småländska vildmarken och således ej heller få veta, hvilken "natursann" skildring jag lemnat för berättelsens ram. Låt mig i stället blott draga upp den med några streck.

Ljungbacken låg på utegorna till byn Vestramo. Närmaste gården var nämndemannens. Dess skogsmark slutade med ett moras, hvilket, der det höjde sig mot söder, fortsattes af en ljunghed. På denna ljunghed reste sig en ättfog, upp till toppen bevoxen med yfvig ljun, som ännu aldrig rubblats af en fornforskars fot. Men folket kallade högen Kungslacken, och den lilla grå stugan tätt invid den kallade man Ljungbacken — och det var der Kersti bodde med sin moder, sin gamla, se'n många år af lamhet vid sängen bundna moder.

Om Kersti var yacker? Ack, annars skulle kanske hennes saga biddats med bland hedens ljun och aldrig kommit utom Kungshögens horisont. Och icke heller skulle hon med så starka band knutit vid sitt hjerta, nejdens raskaste ungsvens, nämndemannens, den herraktige, men alltid så vänlige "August i Storegården."

Han kom en mänkla augusti-qväll och skulle fånga "folsingen," som med fara för sitt unga lif passerat stockspången i moraset och ru dansade om bland hedens blommande, doftande ljungrufvor. Ung-hästen berusades vist af den doftande ljungen och ville ej låta fånga sig. Då kom den snabbfotade Kersti till hjälp, och "hvad en ej mäktat det rådde två med." Men vid den jagten var fångsten af "folsingen" den obetydligaste: två unga hjertan hade fångat hvarandra på samma gång som de unga människobarnens händer, varna och drarande efter språnget, berörde hvarandra i den istadiga "folsingens" svettande man.

— Mor, mor! Du (art) mej mä det! Men jag skall lofvat.

Den arma, utmarglade varelse som Kersti talade till, kunde ej röra mer än hufvudet och högra armen. Och sådan hade hon legat i tolf år, de första åren världad af en nu död syster, de senaste af sin dotter, det vackra barnet Kersti.

— Gack efter din salmebok å slå opp'at ditt nattvardslöfte, befalde modern.

Den gråtande unga flickan lydde och nu fick hon — med handen på "nattvardslöftet" — lofva mor Lena, att hon aldrig skulle "som sin akta make begära, trä till eller lyss

på August i Storegården, så sant hon ville träffa sin döde far eller sin stackars lama mor i deras himmel en gång."

Det var ett tungt löfte, men mor Lena hade berättat sitt barn en historia ur sitt lif, innan Kersti gaf det. Hon hade väl gömt den inom sin lama stofthydda tills nu, liksom om hon vetat, att hennes stund en gång skulle komma, då berättelsen måste höras ny och för första gången, för att moderns häst på en gång skulle flyttas öfver i barnets hjerta.

Den var kort. Augusts far, den rike nämndemannen Svensson i Storegården var kommunalordförande, när Kerstis fader, torparen, dog. Modern hade då måstarbeta mycket hårdt för att kunna behålla torpet, som låg under Storegården. Då blef hon sjuk och måste foras till läns-lasarettet i den tämligen aflägsna staden. Och hade hon fått vara der tillräckligt länge, hade hon — åtminstone hade en sköterska sagt henne det — kunnat bli bra. Nu lade sig kommunalordföranden, socknens småkonung, som således ock bestämde fattigvårslärendena, uti saken. Lena fördes på hans ord allt för tidigt från lasarettet och sjukdomen förvärrades, tills hon blef hvad hon kallade "ett lefvande lik," en boja för sitt barn. Och härtill var den hårdlyttade nämndemannens skuld!

"Vill hennes barn gifva bort sig till huggormars afföda?" Moderns qval under långa år lade sig på dotterns unga bröst och ej ens tårar lättade. Hon måste lyda sin mor. Hon måste lofva att ej ge sin tro åt sonen till den, som af girighet i socknens ärenden sköf-lat moderns helsa.

Hur jublade hon ej i det hat, som moderns lidande väckt hos henne. Och öbeck — hur sved det ej redan samma qväll i det lilla arma hjertat när hon laddes om intet, medan tassande steg hördes ute bland ljungen på Kungshögen. Det var August, som förgäfvos väntade på att få höra mer om tro och kärlek och eget litet bo med henne, som hjälpte honom att infånga foljan för några veckor sedan.

— Mor, mor! De ha fört August te Ponten i Korsberga. Ja' har träffat nämndemannen, å han tittade så besynnerligt på mej, när han talte om'at August yrat om mej i sina fantasidrommar. Mor, ja' å skullen te, att August ble frå vetet, (Er ja' set) ingen ro för'an, innan som ja' sa honom härom da'n, att ja' inte velle bryss mej om honom."

Och Kersti grät. Angrar du dett löfte te' mej? Frågade den orörliga Lena. — Nej mor. I ska' inte bry or om mej bara. De' a' så tungt att lofva.

— Sa du, att de fört honom te Korsberga der de bota dårar?

— Ja, å ja, töcker de a' så hemskt, för ja' tror han lagt ved sej för min skull.

— Ja, Gud hjelpe honom. Nu öppnades dörren och bygdens store man, nämndemannen Svensson steg in. Kersti sprang upp, och den lamas ögon gnistrade under det hon höjde sin knutna hand i luften.

— Tack ska' du ha, Lena, för dett sista or. Du sa "Gud hjelpe honom," när ja' trodde du skulle säga, att fädernes missgärningar hämnas på barnen allt intill fjärrled. Gud hjälper nock min August och di Kersti me' för resten. För-låt mej hvad du lär på sinnet mot mej, Lena, å låt våra barn ble lockliga me' hinandra!

Det var en vördig gammal man, socknens omtyckte kyrkoherde, som nu också inträdde i stugan. Han talade mångt mildt ord till den vid sjukbädden bundna och förtalde till slut, att Kersti, drifven af hjerteqval, kommit till honom och frågat honom, om hon gjort synd, då hon lofvade moder att för händs skull öfverge sin hjertans-kär. Prosten hade inte svarat för tillfället, men, då han hört, att August i Storegården var allvarsamt sjuk, hade han talat med dennes fader, hvilken blott "pröfvat tösens hjertelag," när han nyss berättat henne, att August blifvit "sinnesvill." Det hade bestämt pröfvat, ty nämndemannen hade sett Kristi skynda ifrån sig derför att tårarne velat flöda öfver. Och allt stod derför att hjälpa om Lena ville förlåta och glömma gammalt groll för de ungas lyckas skull. August skulle nog komma helt till sig sjelf, när Kersti lade sin hand i hans.

Två unlyckliga menniskor bo nu på Storegården. Ljungbacken står öfvergifven ute vid Kungshögen men denna besökes mången gång, när ljungen blommar, af unga mor Kersti i Storegården, som binder vackra kransar af hedens blommor, hvilka sedan äterses på två grafvar å socknekyrkogården: hen tes moders och Augusts faders.

- * Folsingen.
- † Dödar.
- ‡ Fick.
- § Fjerde.
- ¶ Hvarandra.

DET LILLA SVENSKA ORDET "JASA".

En tysk tänkare säger: Öfverhufvudtaget är det inte svårt att underhålla konversationen med en svensk om man blott kän-

ner en enda trollformel. Dermed kan man mäta känslans alla höjder och djup, dermed kan man ålska och hata, välsigna och förbanna, vara godmodig eller satirisk, ja, man kan till och med vara snällrik dermed. Detta mäktiga allt omfattande ord heter "Jasa!" Svensken vet att på så mångtusen sätt moduleras dessa två stafvelser, att man verkligen måste beundra det. Hör han en glädjunderrättelse, så ropar han hastigt med blixtrande ögon sitt högljudda "Ja-så!" Erfar han något sorgligt, så mumlar han efter en paus ett smärtsamt "Ja-så!" Blir en viktig angelägenhet honom föredragen, så utstötter han eftertänksamt ett utdraget "Ja-så!" Vill man ge honom till bästa en osanning, så säger han rätt ironiskt "Ja-så!"

Hela romaner ligga förborgade i detta ord. Lucie sitter vid fönstret, då det väl bekanta budet inträder och lemnar henne en blom-bukett. Glad ropar hon "Ja-så!" och trycker blommorna till sin vackra mun. Hennes väninna kommer in; hon visar henne den doftande skänken och denna säger något afundsjukt "Ja-så!" Snart derefter får älskaren underrättelse om sin fästnös otrohet, han gnisslar ettskärande "Ja-så!" Han skrifer till henne att han föraktar och aldrig vill se henne, och gråtande säger hon till sig sjelf "Ja-så!" Men det lyckas henne att få ett kort samtal med sin Albert och att föreställa honom, att man förtalat henne. "Ja-så!" ropar han eldigt och trycker henne i sina armar. Plötsligt drager ett moln förbi hans själ; han minnar sig ett viktigt göromål väntar honom och säger halfhögt "Ja-så!" Han hastar nu till den oförskämda, som vill frän-röfva honom hans kärlek, och talar allvarsamt med honom. Denne svarar blott ett kallt och hånande "Ja-så!" och saken är afgjord. Nästa dag duellera de, och jag tror, att om den ene träffad nedfaller, är hans sista suck "Ja-så!" Men den andre ropar förskräckt "Ja-så!" och flyr öfver gränsen. Och läkare, slägingar, vänner och domare, öfverhufvud alla, som erfara händelsen, skola säga "Ja-så!"

Ej min skuld. Domaren till tjuften:

"Ni är anklagad att, medan han var i badet, ha stulit från den här herrn hans dyrbara gulddur och en väst."

Tjuften:
"Nej bara västen! Inte kunde jag rå för att dett låg en guldklocka i den."

HOMESTEAD LAG.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för "homestead."

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen å närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla är beläget, eller om nybyggaren föredrager, må han efter ansökan till inrikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissioner i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Enligt nu gällande lag, kunna homesteads skyldigheter fullgöras på trene sätt.

- 1) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år vid förlust af sin rättighet till landet.
- 2) Bosättning under tre år inom 2 mil från "homestead" quart sectionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 5 månader i ett ändamålsenligt hus, uppförd å landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 25 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besädda andra och 25 acres tredje året.
- 3) En nybyggare må vistas hvar som helst under de första 2 åren men första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besädda 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Därefter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT

Kan göras hos land-agenten, homesteadsinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren om hans ansökan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Nyanlända emigranter erhålla på hvarje af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådana ändamål anställda tjänstmän erhålla kostnadsfritt råd och upplysningar vid anskaffandet af land, som bäst lämpar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH,

Dominion Regeringens-Landkommissioner.

WINNIPEG - - - MANITOBA

HAN SÄG FÖR MYCKET.

En medarbetare i amerikanska tidningen Century Magazine, herr Josef Penner, har nyligen blifvit anhållen i Berditschef i Ryssland, der han satt arresterad i 36 timmar.

Han hade nyligen gjort en resa genom Ungern och Siebenbürgen och kom för omkring fjorton dagar sedan till Pest, då han af nämnda tidning fick i uppdrag att resa till Ryssland, för att undersöka de ryska judarnes förhållande.

Han reste strax till Kiew, och då han anlänt till denna stad, anmälde han sig hos polisdirektören och bad om tillåtelse att rita af de dervarande kyrkorna och klostren. Han blef hänvisad till klostrens prior, som ensam hade rätt att gifva en sådan tillåtelse. Priori nekade att uppfylla Penners önskan, och de öfriga mätt och steg han vidtog i detta afseende, ledde icke till något resultat. De ryska myndigheterna synas hafva annat Penners verkliga afsigt och förbjölo honom att afteckna eller fotografera skisser.

Icke desto mindre började Penner likväl, sedan han vänt sig till engelska konsuln och anhållit om dennes beskydd, att taga skisser, men var dock mycket försiktig och tecknade endast likgiltiga saker. Han hade nämligen af en vän blifvit underrättad om, att han ofverrätt följdes i hälarne af flera hemliga polisspioner.

Han qvarstannade i Kiew i sex dagar och begaf sig därefter till Berditschef, der man då skulle hålla en stor messa, och der han hoppades finna rikt stoff till sina studier.

Då han en dag gick på gatan och tog fram sitt album för att skissera en intressant scen, blef han an-

hållen af tvänne kosacker, som fasttogo honom och släpade honom bort. Han fördes till poliskammaren, der polisdirektören på franska begärde att få se hans papper. Då dessa befunnos i god ordning, sporde polisdirektören, om han hade generalguvernörens tillåtelse att göra afritningar. Då Penner svarade nekande, förklarades han för arresterad, och polisdirektören förklarade därefter på utmärkt franska med bestämd ton, att han icke längre förstod ett ord franska. Alla Penners protester hjälpte icke. Han ville sända ett telegram till engelske konsuln i Kiew och till amerikanska legationen i St. Petersburg, men han fick icke lof dertill.

Han hölls arresterad, alla hans saker blefvo undersökta, hans fotografiska plåtar och teckningar genomgås, och sjelf fördes han oafbrutet fram och tillbaka från sitt hotell till poliskammaren.

En underordnad rysk embetsman, som talade franska, berättade Penner, att man redan i Kiew haft för afsigt att arrestera honom, men att man icke vågat det på grund af de dervarande utländske konsulerna. Från Kiew till Berditschef hade han följts af hemliga polisspioner, i Berditschef kände man sig mera säker och här blef Penner derför anhållen. Då journalisten frågade om orsaken till att han arresterats, svarade embetsmannen: "Polisdirektören har sagt, att denne amerikanare sett för mycket."

Efter 36 timmars arrestering blef Penner, eskorterad af kosacker, fördd på jernväg till gränsen.

ETT INTRESSANT RÄKNE-PROBLEM.

Att bestämma veckodagen för hvilket datum som helst i detta århundrade synes i första ögonblicket vara ett hardt när omöjligt räkneproblem, men det kan i själva verket ske genom en temligen enkel beräkning.

Vi anfordra här tvänne tabeller, med hvilka tillhjälp man med lätthet kan utföra ett sådant räknepöblem. I tabellerna har till månadernas och veckodagarnes namn fogats ett tal från 0 till 6.

Månadstabell: Januari 2, februari 5, mars 5, april 1, maj 3, juni 6, juli 1, aug. 4, september 0, oktober 2, november 5, december 0.

Veckodags-tabell: Söndag 0, måndag 1, tisdag 2, onsdag 3, torsdag 4, fredag 5, lördag 6.

Vill man finna veckodagen för ett bestämt datum, adderar man följande fyra tal: årtalens tvänne sista siffror, en fjerdedel af bemälda tal (utan att resten medräknas) månadens tal efter ofvanstående tabell och det tal, som betecknar if-

rågavarande datum. Summan af dessa fyra tal divideras med 7, och det tal, som vid denna division uppkommer såsom divisionsrest, uppsöks i ofvanstående veckodagstabell, hvarvid man då med detsamma finner den rätte veckodagens namn.

Exempelvis kan man på nämnda sätt finna på hvilken veckodag konung Oscar är född, alltså veckodagen för den 21 januari 1829. Man uppställer nu följande tal:

Årtalens två sista siffror . . . 29.
En fjerdedel deraf 7.
Månadens tal efter tabellen. 2.
Datotalen 21.

59.

Då talet 59 divideras med 7, får man till divisionsrest 3, uppsöker man 3 i veckodagstabellen, så visar det sig, att den sökta veckodagen för den 21 januari 1829 är onsdag.

För de dagar, som i ett skottår falla i månaderna januari och februari, måste man företaga en liten ändring, i det man i stället för den veckodag, man finner efter det här angifna sättet, måste taga näst föregående veckodag. Låt oss antaga, att vi ville finna på hvilken dag i veckan den 21 januari 1896 inträffar. Vi uppställe följande beräkning:

Årtalens tvänne sista siffror . . . 96.
En fjerdedel deraf 24.
Månadens tal efter tabellen . . . 2.
Datotalen 21.

143.

När 143 divideras med 7, erhålles 3 till rest. I veckodagstabellen står detta tal vid onsdag, men då 1896 är skottår, och det ifrågavarande datum infaller i de två första månaderna, måste man taga föregående veckodag. Den 21 januari 1896 inträffar sålunda på en tisdag.

På klubben. "Ni har nu en neger till betjent?"

"Ja."

"Hvarför låter ni honom alltid bära hvita kragar?"

"För att veta hvar hufvudet börjar."

CONSUMPTION CURED.

An old physician, retired from practice, having had placed in his hands by an East India missionary the formula of a simple vegetable remedy for the speedy and permanent cure of consumption, Bronchitis, Catarrh, Asthma and all throat and Lung Affections, also a positive and radical cure for Nervous Debility and all Nervous Complaints, after having tested its wonderful curative powers in thousands of cases, has felt it his duty to make it known to his suffering fellow-men. Actuated by this motive and a desire to relieve human suffering, I will send free of charge, to all who desire it, this recipe, in German, French or English, with full directions for preparing and using. Sent by mail by addressing with stamp, namngit this paper.

W. A. POWERS,
820 Powers' Block, Rochester N. Y.

Den Skandinaviske
Canadiensaren.
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN.)

A Swedish Monthly Journal,
issued at
WINNIPEG, MANITOBA.
The first and only Scandinavian paper
ever issued in the Dominion of Canada.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 50 cts.
Correspondenser och med-
delanden mottagas med tack-
samhet.
Agenter önskas öfver allt
der våra landsmän finnas.

Redaktör: JOHN E. FORSLUND.
Winnipeg, Man.

ETT GODT NYTT ÅR.

tillönska vi hvar och en af tidningens läsare. Det är sista gången denna tidning är i tillfälle att säga något till landsmännen.

Något bestämt kan ej sägas om den påtänkta veckotidningen. Måhända kommer den, måhända ej. Men vi skulle under alla omständigheter känna oss synnerligen glada att få in flere 50 cent stycken.

Det gångna året med dess rika skörd borde göra landsmännen mera uppmärksamma på nödvändigheten af att hafva ett organ, hvori de kunna utbyta rön och erfarenheter och lemna nykomlingen en hjälpsam hand med råd och upplyningar. En svensk veckotidning är rätt platsen derfor. Hjelp derfor till att få den igång! Kostnaderna äro allt för stora att trycka tidningen och ej kunna få den spridd. Vi uppmana derfor ännu en gång alla som äro vänner af svenskt i Canada att sätta sig i förbindelse med oss och framför allt gifva oss namnen på närboende landsmän.

DEN STORA SKÖRDEN.

Manitobas åkerbruks departement har utgivit bulletin No. 31, till för hvilken har lagts alla uppgifter inkomna till den 16de Nov. Ensam i Manitoba är skörden 23,000,000 bushel hvete, hvilket i för- ening med resultatet från Territorierna kommer att bringa det hela upp till nära 30,000,000 bushel.

Foljande jämförelser lemnas för åren 1890 och 1891:

Medelskörd af	1890	1891
Hvete, bushel per acre	21.1	25.3
Hafre, " " "	41.3	48.3
Korn, " " "	32.1	35.6
Potatis, " " "	235.0	180.4
Uppskattad skörd af		
Hvete	14,665,729	23,191,599
Hafre	9,513,433	14,762,605
Korn	2,069,415	3,197,875
Potatis	2,540,820	2,191,982

HVETE. Hvete har onekligen lidit af frost, men huru mycket, är för närvarande omöjligt att säga bestämt. En korrespondent uppskattar skadan i vissa distrikt till endast 2 procent, men det

är som sagt omöjligt att kunna nu bestämt säga huru stor skadan varit.

HAFRE. Skörden af detta sädeslag är särdeles tillfredsställande. Medeltalet är högre än de 2 föregående årens.

KORNET har lidit af våta i vissa trakter, men är på det hela taget mycket godt.

BÖNOR, RÅG och LIN odlas ej i så stora kvantiteter och rapporterna äro ej särdeles innehållsrika i afseende derpå.

POTATISSKÖRDEN är ej så god som sista årets. Den våta försommaren var ej gynsam och medelskördens mycket mindre än föregående års, ehuru i vissa fall mycket stora kvantiteter hafva skördats.

ROFVOR odlas ej mycket men de hafva i allmänhet gifvit goda resultat. En del rapporter säga 800 bu. per acre. Det är tydligt att landet är lämpligt för deras odling, men den ringa hjälp som kaa erhållas, lägger stora hinder i vägen derfor.

VÅDRET var särdeles godt under den tid skörden vanligen eger rum; men den ovanligt stora årsväxten och den brist på hjälp, som räddade, drog ut arbetena ända till September med dess våta väderlek, som mer eller mindre hindrade arbetet i alla delar af Provinsen.

HO har skördats i större kvantiteter detta år än det föregående och är i allmänhet ganska godt. Afkastningen var riklig.

ARBETSFOLK. Frånvaron af passande arbetshjelp har varit farmarens olycka detta år. I nästan hvarje township har varit brist på arbetare orsakande stora förluster. Det stora antal som fördes hit, synes hafva varit en försvinnande del och minst 2 eller 3 gånger så många kunde hafva fått arbete.

BINDING TWINE. Förrådet af twine har i år varit tillräckligt. Det är beaktansvärdt att inga olägenheter uppstått enär ej mindre än 3,703,193 lb hafva använts. Farmarne utbetalte för denna artikel i år ej mindre än i det närmaste 570,000 dollar.

BOSKAP. Kreaturen äro detta år i synnerligen godt stånd. Tillgången på gräs har varit särdeles god och samma är förhållandet med vattnet. En stor del slagtdjur hafva uppköpts och exporterats betingande goda priser.

MEJERIE. Afven för denna handtering har året visat sig gynsam och enär få klagomål öfver priser hafva hörts, kan man antaga, att resultatet varit tillfredsställande.

Den första kristna skandinaviska Missions kyrkans församling firade Juldagen med ottesång kl 6 på morgonen. Pastor Johnson fram-

ställde i sin predikan på lofvande sätt Guds ords sanningar för en talrik åhörarskara. På kvällen firade barnen sin fest, som var särdeles lyckad. Den öppnades kl 1/8 af Pastor Johnson med bibelläsning. Därför talade Herr O. Berglund och framställde i sitt tal söndagsskolans verksamhet, samt huru elev antalet under året ökat m. m. Därefter afsjongo barnen en sång hvar på Hr A. Hallonquist talade på svenska och Herr Chas. Hanson på danska. Efter Hr Hansons tal sjöng Miss Sandgren och Hr Chas. Landerholm en duett, på ett mycket förtjenstfyllt sätt. Nu uppträdde tvänno ungherrar Erik och Chas. Frimodig, den förre som talare, den senare som åhörare. Deras uppträdande väckte stor munterhet hos åskåda-

rena och stormande bifalls yttringar aflfröto dem afven åtskilliga gånger under deras föreläsning. Harpå afsjongs åter en duett af Miss Sandgren och Herr Landerholm och så kom gåfvornas tur med åtföljande äppel och "candy" servering.

Efter denna för barnen ovilkorligen mest kända del i programet talade Hr Wendelboe på engelska och Hr M. R. Peterson på svenska. Till sist utdelades åt Annie och Ellen Anderson samt Martha Hagberg af Pastor Johnson gåfvor som belöning för deras flitiga besök i söndagsskolan. Denna förrättning åtföljdes af den trelliga julgransplundringen, då nam-nam vankades i långa banor.

Kyrkan var öfverfylld med folk.

BILLIGT LAND

— hvarst —

JORDBRUK BETALAR SIG.

CANADA PACIFIC JERNVÄGEN

har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest.

PRISERNA ÄRO LÅGA
och
BETALNINGSTIDEN 10 ÅR;

det vill säga, att köparen betalar en tiondedel kontant och resten fördelas på nio år med 6 procent ränta.

SÄRSKILDA VILKOR LEMNAS JORDBRUKARE,

hvarigenom de kunna göra sina afbetalningar efter hvarje års skörd.

— Om ni ej är i stånd att köpa land —

GÖR ATMINSTONE DETTA!

Skrif efter våra nya pamfletter och böcker, hvilka skola visa Eder huru man försäkrar sig om ett

HOMESTEAD AF 160 ACRES.
(129 TUNNLAND.)

och tillika berättta, hvilka framsteg idoga jordbrukare gjort i detta land. Skrif till

L. A. Hamilton,
Land Commissioner,
Winnipeg.

Skandinaviske bref besvaras på samma språk.

JULKLAPPEN.

Det var julaften, klockan hade nyss slagit 12, då en ung, tårfligt klädd flicka vände om hörnet vid Brogatan och styrde sina steg i riktning mot Storgatan. Den bitande nordvinden förmådde henne att, skalfvande af köld, sjunka ned på en af de bänkar, hvilka stodo snötäckta utanför Parkklubbens fönster. Hon hade sökt hela dagen och halfva natten att få någon sömnad, men förgafves, och nödgades slutligen — trött, hungrig och förtviflad — att begifva sig hemåt. På en bänk i närheten märkte hon en gammal tiggerska — en varelse mera eländig än hon själf — hopkrupen på det smala stödet, i hopp att finna några ögonsblicks sömn och hvila, till dess någon af lagens stränge väktare befalde henne "gå vidare." Någoting, hvem kunde veta hvad, i tiggerskans hopplösa ansigte, slog an en af de ädlare strängarna i den fattiga sömmerskans hjerta, kanske hennes egen moder en dag skulle blifva likaså hjälplös, värnlös gammal qvinna.

Med en plötslig ingifvelse såg hon sig omkring, torget var tomt, med en hastig rörelse tog hon af sig sin träslitna själ, svepte den omkring den gamla qvinnans axlar och skyndade sig bort.

Sant var det, att gatan och torget voro tomma, men inifrån de varma rikt upplysta klubbrummen hade ett par dussin ögon iakttagit forloppet.

De flesta klubbmedlemmarna voro der den aftonen. Der stod den bottenrika magnaten, som helt nyss förklarar, sig ännu bygga ett nytt trevånings palats, nu då teglet var billigare; der skyntade jernvägskungens ansigte fram, han som påstod, att om frakterna reducerades så som de gjort på senare tiden skulle hans familj nödgas mottaga tvätt för att lifnara sig; der fanns grufegären, millionären, landjobbaren berättande om de nya upptäckterna inom jordbruksindustriens område, — alla voro der samlade, klingande med guldmynten i sina fickor, förtäljande samma gamla, utslitna historier, rokande dyrbara havaricigarer — ja, alla voro der.

Då den ädelmodige unga flickan aflägsnat sig uppstod en förlagen tystnad.

"Stoff till en melodrama," sade en, hvars kärlek för den dramatiska konsten var så stark, att den förmått honom att nyligen köpa ett dyrbart diamanthörnityr för en ryktbar aktris.

"Mina herrar," afbröts tystnaden af en klubbväktare, hvilken likaledes varit vittne till den lilla episoden på torget, "förlåt, men jag känner den der unga qvinnan, — hon bor inte långt ifrån mig. Hon

har inte haft mycket tur, stackars liten, när jag blifvillig vill jag skicka henne den här till julklapp." Han lade en silfverdollar på ett af whistborden.

"Om någon af er, mina herrar, har en banknot att lägga till så kan jag sticka in den i ett kuvert. Jag vet, att ni vill ursäkt mig; mina herrar, i betraktande af årstiden."

Ett ögonblicks häpnad målade sig på allas ansigten vid denna proposition, men endast ett ögonblick, ty en af magnaterna, han hvars käpphäst det var, att uttrycka sin fruktan för att behöva falla fattighuset till last, derest aktierna gingo ned till 120, tog upp en handfull guld och silver ur fickan och lade det på väktarens silfverdollar, tilläggande i en ton, "darrande af viss undertryckt rörelse."

"Här, mina herrar; ett godt tillfälle till en julklapp. Stig rätt fram och fyll på högen."

Och de fylde.

Och då guld och silverhögen svällt betydligt, byttes den ut mot en vaxel dragen på klubbens skattmästare och betalbar vid anfordran.

Åtföljd af ett kort lärande denna inskription: "en julsjal från Parkklubben," inslöts vaxeln i ett kuvert och bars genast till närmaste brenflåda.

Långt före detta hade den fattiga sömmerskan uppnått sin bostad, der hon, trött och hungrig, begaf sig till hvila på den hårda bädden med dess tunna täcke.

Medvetande af en ädel handling för kanske med sig en skärpa af inbillningskraften, nog af, i drömmen tyckte hon sig se sitt eget namn på ett bref å postkontoret, såg hur det tussades hit och dit bland packor af bref, stämpelades, sorterades, stoppades ned i den bruna skinnväsken.

Nu tog en gråklädd jultomte med långa, skrangliga ben det om hand, bar det allt närmare och närmare hennes tarfliga boning, steg upp för de knarrande trapporna och — "Ett bref till fröken."

Hon slet upp kuvertet, en vaxel på ett större belopp låg inuti jemte ett kort, hvarå det stod: "En julsjal från Parkklubben." (Svea.)

EN VACCINATIONSHISTORIA.

(AMERIKAISM.)

Öfverste Mewhandang är en stor advokat för vaccinationssystemet, och som det regemente han kommanderar till största delen befans ovaccineradt, så beslöt han att låta vaccinera manskapet antingen det det ville eller icke, innan han drog ut i senaste fältläger. Han gjorde till den ändan upp följande aftal med dr Trough: han skulle på tisdagsmorgonen sända ned manska-

pet till doktors tjensterum, en och en. Denna skulle hafva tvenne handfasta biträden der tillredo att genast gripa dem, i mån de kommo och vaccinera dem.

Redaktör Keene råkade emellertid att hafva sitt tidningskontor snedt öfver förstugan i samma hus som doktorn. Tisdagsmorgonens tidning innehöll ett illvilligt anfall mot ett annat regemente de s. k. "Piebaldska Dykarne", under befäl af öfverste Thug. Nu visste Keene mer än väl, att han hade att vänta sig en god portion rammel-buljong af medlemmarna af detta senare regemente, hvarför han tog ner sin dörrskylt och hängde upp den på dr Troughs dörr. En stund derefter infinner sig mycket riktigt löjtnant Pills af "Dykarne". Blind af raseri störtade han in i doktors rum, i den tanken att det var Keene's. Så fort doktorn såg hans uniform, så gaf han genast tecken att gripa honom. Innan han hann att yttra ett muck, så hade handtlangarne tryckt honom ned i en stol.

"Upp med armen!" kommanderade doktorn.

"Ack du skurk, hvad vågar du göra?" ropade löjtnanten fradgande.

"Det skall ni strax få se", lugnade doktorn, som derpå gick lös på honom med lancetten, i trots af alla löjtnantens tjut och vridningar. I ett ögonblick var han vaccineradt.

"Nu ut med den!" kommanderade doktorn, hvarpå Pills hjälptes ut och kom med god fart utfor trapporna.

Derpå inkommer öfverste Thug i egen hög person.

"Hvar är den bofvan?" vrålade han.

Doktorn svarade honom icke, men inom ett par ögonblick, då öfversten också skickades utfor trapporna, var han likaledes vaccineradt.

Derpå följde den ene efter den andre och alla fingo de undergå samma underbara behandling. Doktorn hoppade omkring som en torkad ärt på en glödgad skyffel, så brått hade han. Och som de vaccinerade herrarne började samlas utanför och anförto hvarandra hvad som vederfarits dem, så blefvo de först mäkta bestörta och derpå mäkta vreda.

Löjtnant Pills svor en dyr ed, att han ögonblickligen skulle gå upp och döda mannen, och han försökte det med den framgång, att han sattes ned igen i samma stol och vaccinerades ett hvar till, hvarpå, han slungades ut på samma summariska sätt som första gången. Alldeles vild af ilska, kände sig Pills icke väl på fötter igen, förrän han svängde rundt och rusade i sportstreck tillbaka in till doktorn, der han, ehuru efter förtvifladt motstånd vaccinerades för tredje gån-

Calgary & Edmonton
JERNVÄG

Qu'Appelle, Long Lake
& SASKATCHEWAN
JERNVÄGS och Anghäts-Bolag.

UTMÄRKT ÅKERBRUKSLAND
- till salu -
på billiga och lätta villkor.

FRITT REGERINGSLAND
kan ännu erhållas inom korta afständer af dessa jervägars stationer

Alla förnöda upplysningar meddelas bere villigt af

OSLER, HAMMOND &
NANTON,

Land-Departement, 381 Main Str
WINNIPEG, CANADA.

gen. Detta gjorde löjtnanten tillfreds. Han flydde allt hvad benen höllo. Och dr Trough hade nu vaccinerat tillsammans tjugutvå af "Dykarne", och alla dessa stodo nu utanför på gatan, öfverläggande att göra en gemensam rusning på ha is dör, då öfverste Mewhandang kom, för att helsa på doktorn.

"God dag, öfverste", sade den hederlige doktorn, "jag har nu redan vaccinerat 22 af dem."

"Så-å, det har ni! Men jag har då icke sändt någon hit, utan kom just för att meddela er, att jag skjutit upp det till nästa vecka."

"Hvem ända in i Gehenna är det då, som jag vaccinerat?"

Men under samtalen kommo "dykarne" brytande in och en scen af vild förvirring följde nu, till dess att äntligen öfverste Mewhandang lyckades att förklara hela affären. Och derpå höll den gamle öfversten på att dö af skratt, och "Dykarne", hotade att hänga doktorn, hvarvid Keene öppnade dörren och notificerade "Dykarne", att ifall de icke lemnade doktorn i fred, så skulle han trycka hela historien i sin tidning; och det ville de naturligtvis ej, utan gingo sina färde, förklarande det hela för ett dåligt skämt.

Det berättas att 400,000 bushels hvete denna höst blifvit torgforda i Morden, Man. En i sanning vacker mängd!

ÄR CANADAS NORDWEST ETT FATTIGT ELLER RIKT LAND?

Öfver denna fråga kunde skrivas volymer, men vi vilja derför nu endast med några få ord vidröra en sida af saken. Vi vilja söka svara så som om följande fråga hade framställts: erbjuder Canada åt invandraren större fördelar än andra land?

Det torde vara obestriddt, att ett rikt land gör sina bebyggare rika. Ett rikt lands borgare gå framåt i sina företag, samla mer och mer af jordiska egodelar, blifva välmående och kunna rikligen sörja för sina barn. I ett fattigt land åter gå affärrna tillbaka, folket måste inskränka sina behöf och äfven efter rastlöst arbete kunna de ej annat än se framtiden an med oro och bekymmer.

Huru ser det nu ut i Manitoba, Assiniboia och Alberta? I allmänhet finna vi personer, som berömma landet öfver måttan och vänta stora ting för framtiden. Men vi finna också här och der olycksprofeter, som klaga öfver landets armod, de osäkra skördarne, måhända ock arbetsbrist; de beklaga att de någonsin lemnade sitt hemland, der de hade det så bra. Der lefde de på sina välodlade egendomar, hvarest de sågo äppelträden blomma och herrliga frukter mogna. Här lefva de i groft hoptingade hus, kanhända till hälften nedgrädda i jorden och medan de i gamla hemmet endast hade några få steg till grannarne, så bo de här på ensamt liggande platser utan någon beröring med grannarne; kunna måhända sjukna och dö utan att någon vet derom.

Kan man säga trots dessa påståenden att Canada erbjuder större fördelar än andra land?

Låt oss ej döma förhastadt. Låt se hvad äldre, erfarna settlare säga om saken!

I en på engelska spåket utgifven bok "100 farmers testify" eller "100 landbrukares vittnesbörd" kunna vi finna bevis för, att intet bättre land behöfves, att gifva oss bergning och framtida utkomst, 100 engelske jordbrukare, hvars adresser och namn gifvas uppräknade härstädes sina erfarenheter. Några få må framdragas som exempel.

F. W. Stephenson från Hill View började 1883 med 5000 doll., är nu

värd 15,000. Thomas A. Schrage ankom 1877 utan kapital, äger nu \$7000. W. B. Hall af Headingly ankom 1848 med \$300 och uppskattades 1889 till \$10,000. J. G. Schadeland, som invandrade utan en cent, fortjenade \$10,000 på nio år. Alfred Pickering af Austin och R. Dunsmore af Bridge Creek, som invandrade år 1880 utan medel uppskattade efter några få år sin förmögenhet till \$2000.

De öfrige 70 äro lika framgångsrika! Skåda vi rundt i de europeiske kolonierna här så finna vi liknande framskridt. Mången kunde ej ens arrendera 10de delen af hvad, som här tillhör honom. Mången, som i gamla landet endast egde en ko, har ett par starka oxar och flera kor. I gamla landet endast en fattig och beroende dagakarl, eger han här sin fulla frihet, under det att hans barn komma att få det ännu mycket bättre.

Boningshusen äro måhända ej ännu så tillfredsställande, enär farmaren gernar bygga så billigt som möjligt första året, men, allt efter det omständigheterna förbättras, blifva väl husen ock bättre. Med tiden kommer han ock att lära sig undfly de tidiga natifrosterna genom att bearbeta jorden väl och så i tid. Vi anse det ej vara någon olycka att krogen ej finnes så nära till hand för den, som litet emellan behöfver taga sig en "tröstare" eller "tankställare".

Hvad sjukdom beträffar så torde man i allmänhet kunna anse sig mycket tryggare i Nordvestern med dess friske herrliga luft än i något af de europeiske landen. Döden deremot befinner sig lika nära här som annorstädes.

Med ett ord: ett land, der hvarje ung vuxen man får 160 acres land fritt; der man lätteligen skördar 25 bu. hvete och 45 bu. hafra pr. acre (i undantags fall till och med dubbelt); der boskapsskötseln är så lätt och inbringande, ett sådant land kan med skäl kallas rikt och väl-signadt. (Der Nordwesten).

TANKSPRIDT FOLK.

En litteratör ropade en gång af tankspriddhet, då han knackade ur sin tobakspipa: "Stig in!"

En biskop påsatte sig en gång, då han skulle gå ut, i stället för peruken, sin hushållerskas negligé. Lord Stanhope befann sig en

gång på en ljudning. Vid supén blef han sömrig och sedan han med ena handen aftagit sin peruk och med den andra fattat sin värdinnas hand, sade han till allas bestörtning: "Kom nu, min gumma, så gå vi och lägga oss."

Newton tog en gång ett fruntimmers finger för att dermed rensa piphufvudet.

Lyman Beecher, fader till författarinnan af "Onkel Toms stuga," en på sin tid berömd predikant, var notorisk för sin tankspriddhet. Ofta fick man se honom i predikstolen med ett par glasögon uppskjutna på pannan och ett annat par på näsan, under det han famlade ifickorna efter ett tredje par.

Dr. Samuel West, en annan ryktbar amerikansk prest, var öfver hela unionen omtalad för sina distraktioner. Hans hustru måste hålla reda på alla hans tillhörigheter ock vaka öfver, att han icke gick till kyrkan barhufvad och i skjortärmarna, som det händt honom några gånger — hon måste likaledes tillse, att han tog riktig predikan med sig och veta, hvar han hade sina böcker och papper, dem han brukade stoppa undan på de mest svårtillgängliga ställen.

Vid ett synodalmöte skulle han uppläsa ett memorial, som han emellertid i det afgörande ögonblicket upptäckte, att han förlagt, så att det ej kunde igenfinnas. Mötets sekreterare och de närvarande presterliga bröderna sökte det öfverallt. Doktorn sjelf stod på talarstolen och ransakade sina fickor med frenetisk förtviflan. Slutligen gick han alla de närvarandes försök att hålla sig allvarsamma genom att vända sig om och med kort, skarp stämman utropa: "Susanna, Susanna, hvar kan det der papperet ha kommit?"

Susanna fanns emellertid icke der, men hans enbetsbröders homeriska skratsalvor svarade honom i stället.

DÅLIGT HUMÖR.

I allmänhet anser man dåligt humör vara en mycket oskyldig svaghet. Undersöker man närmare dess verkningar, skall man dock finna, att det åstadkommer mycket ont, mycket kif och tvedragt, såväl inom familjen som samfundet. Dåligt humör förbittrar lifvet såsom intet annat; det ödelägger familjen, förhårdar hemmet, beröfvar män och kvinnor deras andliga kraft och gör barnens lif glädjetomt.

En person, som ständigt har anfall af dåligt humör, gör lifvet surt icke allenast för sig sjelf, utan för alla dem, med hvilka han kommer i beröring. Ty när det dåliga humöret ansätter en människa, tråda hennes sänsta egenskaper i da-

gen. Hon blir otålig, ovänlig, ohöfelig egenlyttig, svartsjuk, grålsjuk och grym; och att dessa ens mindre goda egenskaper visa sig, dertill är måhända en helt liten motgång den ursprungliga orsaken.

Om man i allmänhet icke lade sig så tungt till sinnes alla de små förtretligheter, af hvilka en och hvar tyvärr har sin beskärda del, utan i stället försökte att med tålmod bära dem och se glad ut i alla fall, så skulle man säkerligen bespara både sig sjelf och sina medmänniskor en massa obehagligheter. Ens humör kan för resten blifva dåligt för de allra obetydligaste anledningar, som alls icke äro värda, att man för deras skull visar ett surmulet ansigte. Kunde man blott svalja alla små förtretligheter, för hvilka man nödvändigtvis är utsatt, och trots allt obehag ändå visa ett gladt ansigte, så skulle man icke mötas af så många sura minner. Vi borde i allmåndet vara betydligt vänligare och älskvärdare mot hvarandra, än hvad vi hafva för sed, och vi skulle mera söka att gagna och hjälpa hvarandra. Vi skulle då sprida glädje i stället för sorg omkring oss och skulle icke efteråt ångra hvad vi i framfarna tider hafva gjort.

Han visste råd. En gammal sjöman vid namn Peters på en af Förnta Staternas kryssare i Nordatlanten var till sitt yttre rå, men han hade ett varmt hjerta. Den varmaste vrån i detsamma var reserverad åt en ombord å samma fartyg tjänstgörande ung löjtnant, hvilken Peters dyrkade med osviklig trohet. En dag hände det att en ung, oerfaren sjöman föll ned ur riggen och i vattnet. Som han ej kunde simma, skulle han otvivelaktigt ha drunknat om ej en officer hoppat i efter honom och hållit honom uppe, tills hjälp kom. Den tappre räddaren fick sig tillsändt ett bref från sjöministern, hvare hans handling prisades och hvilket bref lästes upp för besättningen.

Gamle Peters var förargad öfver allt detta beröm, och sedan han funderat på saken några dagar, gick han till sin afgudade löjtnant och sade:

"Hr Bradley, det der brevet, som ministern skref är en fin sak för en ung man att ha. Ni borde ha ett sådant också, hr Bradley!"

"Ja, Peters," sade denne med sitt vänliga smäleende, "det är nog ett bref att vara stolt öfver, men jag

är rädd att det inte går så lätt att få ett sådant."

"Hr Bradley," hviskade Peters förtroligt, "i morgon är jag uppe i riggen och sysslar med någonting. Kanske jag af en händelse faller i vattnet. Sådant har hänt förr, som ni vet. Och då, hr Bradley, hvad är det som hindrar er att hoppa i vattnet efter mig, alldeles som er kamrat? Jag gissar att ni skulle ha lika god tur som han att få ett bref från ministern."

"Det är bara en svårighet i den der planen, Peters," sade Bradley med qvåf skratlystnad: "jag kan olyckligtvis inte simma."

"Är det allt?" sade Peters lungt. "Det gör ingenting. Jag skall hålla er uppe i vattnet tills båten kommer."

HON BLEF BET. "Östersunds-osten" berättar:

Mör i gården i en af våra vestra socknar märkte att potatisen gick för fort åt i källaren. Hon misstänkte ett hyresfolk, men saknade länge bevis. Till sist hittade hon på en lika enkel som original metod. Hon pliggade en hop potatisar fulla med stift och lät dem sedan ligga kvar i kätten.

Morgonen derpå halsade hon på hos hyresgumman, som just satt vid sin sillfrukost. Samtalet gick lätt kring nästa, väder och vind. Men plötsligt tystnade hyresgumman, blef blodröd i synen och började plocka något ur munnen.

"Hvad i all världen är det?" sade mor.

"Åh, det var bara ett sillben," svarade den andra och pratade värre än förut.

Krasch! Nu fick också mannen tag i något, som kom honom att fräsa.

"Är de skostift i pöran?" frågade han häpen.

Men hans äkta hälft började på nytt "n Ola ä a Lisa, som fel int länger kun gå på de vise."

Krasch! Nu stannade hela tuggmaskinen och far sprutade skostift som en trollkarl.

"De måtte fel aller ha vä pöran min heller?" sade mor i gården och såg enfaldig ut.

Men efter den dagen fick hon ha sina potatis i fred.

Ersättning nog. Unga fröken: "Men hvarför knäbojer ni i den fuktiga sanden?"

Han: "Ack, fröken Marie, om ni med er förmögenhet ger mig ert ja, så betyda för mig ett par benkläder

mer eller mindre rakt ingenting."

Australiskt begrepp om nordens. En f. d. Södertelgebo, som nu bor i Australien, har enligt "Södertelge Tidning" hemsändt nedanstående urklipp ur en australisk tidning, hvars innehåll visar hvilka små, nätta historier kunna fabriceras om långt aflägsna land. Notisen lyder i öfversättning:

Det säges att i affärsset liggande landtdistrikt i Norge måste hvarje telegrafstolpe alltid bevakas för björnar. Dessa djur ha en mani att klättra upp på telegrafstolparne, der de sätta sig på hattkrokarne och svänga stolpen fram och åter, tills den slutligen faller.

HOWDEN och HOWDEN,
ADVOKATER och NOTARI PUBLICI.
Kontor 519 Main Str.
WINNIPEG, - - - - - MAN.

CANADA PACIFIC
JERNVÄGENS.

Arbetskontor och
Biljettförsäljning

Ocean och jeravägs biljetter till
alla platser.

Billigaste priser.

ALEXANDER CALDER,
Agent,
677 Main Street, Winnipeg

A. G. HAMPLES
KÖTHANDEL
Main Str. 351.

Delikata charkuterivaror
af eget fabrikat.

Beställningar mottagas och utföras
punktligt.

Kom och se vårt fönster.
351 MAIN STREET 351.

Svensk Bokhandel.

Största urval af alla slags svenska böcker till billigaste pris.
Liberal rabatt till återförsäljare och bibliotek.

Katalog sändes gratis.
SWEDISH PUBLISHING CO.,
Box 1021. MINNEAPOLIS, Minn. U.S.A.

ALLAN-, DOMINION- OCH BEAVER-LINIERNÄ

sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier.
Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$36.00
Från Stockholm	\$39.00
Från Åbo, Wasa, Hangö, Gamlakarleby, Kristinestad, Björneborg och Jacobstad	\$42.00
Från Uleåborg och Helsingfors	\$43.00

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGLISTA.

ALLANLINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Portland
17 December	Numidian	5 Jan.
31 "	Parisian	19 "
14 Januar	Mongolian	2 Februar
28 "	Numidian	16 "

DOMINIONLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Portland
Oregon	24 December	12 Januar
Sarnia	7 Januar	26 "
Labrador	21 "	9 Februar
Oregon	4 Februar	23 "
Sarnia	18 "	8 März

BEAVER LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Boston
14 December	Lake Winnipeg	2 Januar
24 "	Superior	12 "
3 Januar	Huron	22 "
13 "	Ontario	1. Februar
23 "	Winnipeg	11 "

Vidare upplysningar meddelas af:

J. W. BERG, Plum Coulee, Manitoba.

JOHN HALLONQUIST, Bergen, Manitoba.

B. HALLONQUIST, Oak Lake, Manitoba.

ALEX. STENBERG, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa.

af hvem som helst ångbåtsagent, biljettagent vid
Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
GENERAL PASSAGERAR AGENT,
WINNIPEG.

FRÅN STAD OCH LAND.

Herr och Fru Hedlund hafva tagit sig en fosterdotter.

Studeranden Herr A. Olson har under månaden anländt från F. Staterna till Winnipeg sänd af Augustana Synoden, för att omhänder taga själavården i både härvarande Sv. Lutherska Zions och New Stockholms Sv. Lutherska församlingar.

Nyårsdagen skall en väldig barnafest firas i härvarande "Grace church". Det säges att omkring 1000 barn skola närvara och en stor del af dem deltaga äfven i sången. Det är någonting sällspordt i Winnipeg.

Vedbristen i Norra Dakota är betänklig, om man får tro de rykten, som äro i omlopp. En "cord" ved säges kosta \$15 och mängdestädes lär det vara omöjligt att få någon ved alls, äfven om man uppväde den med guld. I brist på nödigt bränsle har man i många hus varit tvungen att elda med möbler m. m. Starka snöfall, som gjort samfärdselpå "prairien" snart sagt omöjligt samt därpå följande ihållande stark köld hafva förorsakat detta.

En hel mängd af våra raska landsmän hafva under månaden inkommit till staden, för att jula. En betydlig förökning har äfven därför kunnat skönjas i skandinavernas leder.

Väderleken under December-månad har varit öfver hufvudtaget mild i Manitoba. Den 2dra, 3dje och 4de ds. rasade här en snöstorm, hvars like man ej sett i mannamn. Därpå följde en lätt frost, men slog snart om till töväder, som sedan hållit i med några få kortare afbrott.

Herr A. Åkerlindh har återförd af Herr Erikson återvänt från den vida vestern. De gjorde en tur äfven till Skandinavien. Efter återkomsten därifrån reste Hr Å tillbaka till sin post i Ottawa.

Glädjande att omtala, så öppnades Great Northwest Central för trafik tisdagen den 15 dennes. Ett blandadt tåg, medförande jernvägens president och andra storgubbar lemnade Chater klockan 12.

New Stockholms förhoppningar om närmare förbindelse med jernväg äro sålunda på god väg att realiseras. Enligt Presidentens yttrande komma ytterligare 100 mil att byggas och öppnas för trafik nästa år.

Nästa års utställning i Winnipeg

kommer att hållas i Juli månad. Samma billiga frakter både för personer och utställningsartiklar komma att gifvas af jernvägarne.

Den sedvanliga balen egde rum å hotell "Skandinavien" i måndags.

I dag öppnas det nya storartade "Manitoba" Hotellet förmedelst en lysande bal, hvartill väntas gäster från alla delar af kringliggande nejdes. Hotellet är synnerligen smakfullt och bekvämt inrättadt. Det är Winnipegs största byggnad och utgör isanning en prydnad för staden.

Winnipeg torde inom ej allt för aflägsen framtid få elektriska spårvägar å flere gator. Ett kompani har gjort anbud, som antogs af stadsfullmäktiga i måndags.

Winnipeg Biscuit Factory kommer snarligen att öppnas.

Ett par af landsmännen hafva under helgen varit i stånd att bjuda sina vänner åtskilliga svenska rariteter, tack vare Mr. A. Hallonquist's nya affär.

Ett bolag för tillverkande af "twine" har bildats i Winnipeg under namnet "The Manitoba Binder Twine and Cordage Company."

Herr A. Hallonqvists lutfisk, ansjovis, etc., har provats och befunnits vara god. Hvarför ej passa på att få en åkta gammaldags "lutfisk och gröt" qväll?

Den Svenska Luth. Kyrkan firade juldagshögtiden på passande sätt. På morgonen var först ottesång och derefter högmessa.

Juljulen påminnte om honom som är världens ljus och upplyser folket i världen.—På qvällen firades barnfest hvarvid sång, bön, tal m. m. förekommo. Barnen fingo små, vackra julpresenter hvaröfver de gladdes.

Sakristian var smakfullt dekorerad med barr, qvistar, blommor o. s. v. Julgranen var synnerligen vacker och väl klädd med hvarjehanda prydnader och äfven presenter—icke minst med ljus. Omkring 30 personer voro närvarande, hvilka alla syntes glada och förnöjda.

A. HALLONQUISTS

Lutfisk Ansjois,
NORSKSILL

Glasvaror, Porsliner och allt annat tillhörande en välordnad han le i

GROCERI BUTIKEN.

688 - MAIN ST. - 688

Obs.: Svenska Almanackor för 1892

Canada Pacific Jernvägens inkomster och utgifter för tiden från 1ste Januari till 31ste October detta år ställa sig sålunda:

inkomster	\$16,295,202.32
utgifter	\$10,153,750.34
behållning	\$6,141,451.98

Behållningen öfverstiger föregående års under samma tid ej mindre än \$1,061,684.78.

THE SCANDINAVIAN HOTEL.

O. SIMONSON,
Proprietor.

Midt emot C. P. R. Station.

Tillhandahåller resande rum och spisning jemte allt annat, som tillhör en väl ordnad värdsbus rörelse.

DOMINION LINIENS KONGLIGA POSTÅNGARE.

VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.

Den finaste och billigaste vägen från Europa till
CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA.

Dominionliniens ångare äro alla af utmärktaste slag, stora och bekväma, byggda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Fördäckspassagerarnes sofrum äro stora och väl ventilerade, och passagerarne erhålla tillräckligt med helsosam och väl tillagad föda.

Mellandäckpassagerarnes bekvämligheter äro märkningsvärdt goda och väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten affartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och äro elegant möblerade.

Uppmärksamma uppsattare och uppsatskor äro anställda för passagerarnes bekvämlighet samt en skicklig och förekommande läkare för hvars anlitande ingen betalning affordras. Skandinavisk tolk finnes om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas hvarken om bord på ångarne eller på tågen. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets special-tolk ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Han efterser, att de utan uppskof komma ombord på tåget, att deras saker blifva poletterade och medförda samma tåg, som passagerarne, samt medföljer dem sedan på resan, och detta utan någon som helst kostnad för passagerarne. Alla bref, adresserade till passagerare från deras vänner, öfverlemnas genast af tolken.

Emigranter, passerande genom Chicago, mötas också vid stationen af bolagets agent, som är en skandinav. Nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulltjenstemän, emedan hela färden bar öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-jernvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevigt samt fria sofvagnar, så att resan göres mycket bekväm och angenäm. Tusenden hafva rest med Dominionlinien och kunna ej nog uttrycka sin tacksamhet och belåtenhet öfver den utmärka vård och behandling, som de rönt såväl under sjöresan som på jernvägen.

Må hvarje person, som ämnar utvandra, taga noga reda på Dominionliniens agent och se till att de få biljetten med denna linie och icke å en annan.

General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania	J. Krantz, 11 Jernbanetorv.
Bergen	Casper Dreyer
Stavanger	Bröderne Haabeth
Christiansand	Arthur Normann
Göteborg	J. E. Sörenson, 36 Sillgatan
Kjöbenhavn	Laur Lassen, 7 Nyhavn
Malmö	A. N. Widegren, Hamnen
Stockholm	John Kuhlman, 7 klockgjutaregränd.

Flinn, Main & Montgomery,

Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

(* Skottgränd No. 1.